

Herrens Dåp, år C

Vi feirer Herrens dåp i Jordan, søndagen etter Herrens åpenbaring. Ved dåpen åpenbarte Kristus seg for at alle fikk vite at Han var den de ventet på og det er Han profetene profeterte om mange tusenvis av år før. Med dåpen begynner Jesus sin offentlige misjon. Med Herrens dåp avslutter vi juletiden.

Dåpen er et av de syv sakramentene og det første av dem. Uten dåp kan man ikke få de neste sakramentene. Dåpen er et veldig viktig sakrament i vår tro, fordi den er inngangsporten til livet og riket. Selv Jesus sa, «Gå derfor ut og lær alle folkeslag: døb dem i Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn» (Mt 28,19). Det er stor glede i himmelen ved dåpen av en person. Noen sa at engler daler ned til dåpen. I dag la oss reflekter over dåpens seremoni.

Først og fremst kommer dåp fra gresk ordet *baptizo* eller *barto*, og det betyr å fordype, vaske eller bade (Ef 5, 26 & Tit 3,5). Hvorfor bruker vi vann? Fordi vann er kilden til livet. Uten vann blir jorden til en tørr ørken, et land med sult og død. Også med vann vasker vi kroppen vår, og på denne måte renser vi oss fra denne første synd ved dåpen. Derfor er dåpen et bad i det vannet som livets ord lyder over. Dåpen som er noe langt mer enn den første lovs renseler, virker i kraft av Herrens lidelse og oppstandelse. Den som døpes, blir forenet med Kristus i en død som er lik hans, blir begravet med ham ved dåpen til døden, dette for å bli gjort levende og reist opp sammen med ham. Det er viktig for foreldre å vite dette, så at de er godt forberedt til deres barns dåp. La den hellige Johannes Døperen be for alle de som ble døpte i hele verden.

Presten ber den eksorsismebønnen ved dåpen: «Allmektige evige Gud, du som sendte din Sønn til verden for å fordrive Satans, den onde ånds makt fra oss, rive mennesket ut av mørket og føre det inn i lyset, i ditt underfulle rike: Ydmykt ber vi deg, løs dette barn fra arvesyndens plett, gjør dette til et tempel for din majestet, og la i din godhet Den Hellige Ånd bo i dette». Barn har ikke syndet, men alle mennesker får bagasjen av den første synd fra våre første foreldre.

Ved dåpen får person et navn, og da bli man ikke mer ukjent. Deretter blir dette navn ikke bare registret i kirkens bok, men i «himmelens bok»! Dette er vår tro. Man døpes i det Hellige Treenighets navn. Gjennom dette tilhører vi til Gud og vi blir til Guds barn. I mange land er det en tradisjon å gi barn et helgeners eller bibelsk navn. Fra dåpen blir man til en kristen og Kristi disippel. Foreldre, faddere og alle troende i kirken bekjenner at de forsaker satan og hans gjerninger.

Ved dåpen blir vi salvet med Den hellige krisma olje som ble bedt over og velsignet av biskopen, vanligvis på skjærtorsdag i oljevigselsmessen. I gammeldager var det bare kongene som ble salvet! Med dåpen tilhører vi Kristus kongen. Ved dåpen iføres barna av dåpsdrakt og dette er forskjell fra land til land. Etter dette kommer overrekkelse av dåpslys og faren eller fadderen som har ansvar for å tenne barnas dåpslys fra påskelyset. Hvorfor tennes lyset på dagtid? At barna skal være som lysets barn, opplyst av Kristus.

Hvem kan være fadderne til dåp? Katolikker, konfirmerte og som praktiserer sin tro. Fadderne blir valgt til å ta ansvar for å be for barn og være et godt eksempel til dette barnet. Til slutt kommer i dåpens sakrament, «Effata», celebranten berører med tommelfingeren barns ører og munn at barn kan høre Guds ord med ører og bekjenne troen med munnen sin. La oss be for den presten som døpte oss, la oss be for våre foreldre og faddere. Husker du din dåps dag? Amen.

P. Anthony Erragudi SVD